

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 32/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. R. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. B. F. B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3 Er 603/2006 zo 4. septembra 2012, uzneseniami Okresného súdu Košice I sp. zn. 17 Er 1488/2009 z 27. augusta 2012, sp. zn. 37 Er 2323/2009 z 27. augusta 2012 a sp. zn. 17 Er 3851/2006 z 28. augusta 2012, uzneseniami Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6 Er 593/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 577/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 666/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 592/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 12 Er 595/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 591/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 590/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 7 Er 362/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 12 Er 668/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 536/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 595/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 594/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 576/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 577/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 661/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 9 Er 163/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 9 Er 215/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 9 Er 432/2012 zo 17. októbra 2012 a sp. zn. 5 Er 413/2011 z 12. októbra 2012 a napokon uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3 Er 254/2004 z 13. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti JUDr. R. K. vedené pod sp. zn. Rvp 14182/2012, sp. zn. Rvp 14418/2012 až sp. zn. Rvp 14420/2012, sp. zn. Rvp 14638/2012 až sp. zn. Rvp 14646/2012 a sp. zn. Rvp 14910/2012 až sp. zn. Rvp 14919/2012 a sp. zn. Rvp 14963/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 14182/2012.

2. Sťažnosti JUDr. R. K. o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli v období od 23. novembra 2012 do 21. decembra 2012 doručené sťažnosti JUDr. R. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorými namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3 Er 603/2006 zo 4. septembra 2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 14182/2012), ďalej uzneseniami Okresného súdu Košice I sp. zn. 17 Er 1488/2009 z 27. augusta 2012, sp. zn. 37 Er 2323/2009 z 27. augusta 2012 a sp. zn. 17 Er 3851/2006 z 28. augusta 2012 (sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 14418/2012 až Rvp 14420/2012), ďalej uzneseniami Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6 Er 593/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 577/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 666/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 592/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 12 Er 595/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 591/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 6 Er 590/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 7 Er 362/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 12 Er 668/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 536/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 595/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 594/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 576/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 577/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 10 Er 661/2012 z 2. októbra 2012, sp. zn. 9 Er 163/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 9 Er 215/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 9 Er 432/2012 zo 17. októbra 2012

a sp. zn. 5 Er 413/2011 z 12. októbra 2012 (sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 14638/2012 až sp. zn. Rvp 14646/2012 a sp. zn. Rvp 14910/2012 až sp. zn. Rvp 14919/2012) a napokon uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3 Er 254/2004 z 13. októbra 2012 (sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 14963/2012).

2. Sťažovateľ uviedol, že od 6. júna 2007 začal vykonávať exekučnú činnosť ako exekútor podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), a to aj pre obchodnú spoločnosť P., s. r. o., s ktorou bol v pracovnom pomere do 5. júna 2007. Okresné súdy vo všetkých napadnutých/namietaných rozhodnutiach rozhodli o jeho vylúčení z vykonávania exekúcie z dôvodu jeho zaujatosti proti oprávnenej – spoločnosti P., s. r. o., čím tak mali zasiahnuť do ním označených základných práv, a preto ich navrhol zrušiť, veci im vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom.

3. Podľa § 31 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

4. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 14182/2012, sp. zn. Rvp 14418/2012 až sp. zn. Rvp 14420/2012, sp. zn. Rvp 14638/2012 až sp. zn. Rvp 14646/2012 a sp. zn. Rvp 14910/2012 až sp. zn. Rvp 14919/2012 a sp. zn. Rvp 14963/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu

a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľa, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

5. *Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažností zistil, že sťažovateľ aj napriek skutočnosti, že je mu známy názor ústavného súdu na danú problematiku a pozná argumentáciu ústavného súdu sformulovanú v obdobnom prípade (napr. I. ÚS 478/2011), ktorá stavia sťažovateľa do pozície objektu rozhodovania zbaveného základných práv, s takouto argumentáciou zásadne nesúhlasí a nepovažuje ju za natoľko právne udržateľnú, aby mohla byť predpokladom na odmietnutie jeho sťažnosti ako takej, ktorá bola podaná zjavne neoprávnenou osobou, podáva aj naďalej sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne identické s tými, ktoré už ústavný súd rozhodol rovnakým spôsobom v predošlom období, a preto je zrejmé, že sťažovateľ nesúhlasí s ustáleným názorom ústavného súdu, a teda ani s jeho rozhodnutiami o predchádzajúcich typovo zhodných sťažnostiach. Vystáva preto otázka, aký význam a efektivitu má uvedený postup pre sťažovateľa. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že ani podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je bezpodmienečne nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v skutkovo a právne zhodných prípadoch ako neefektívny.*

6. Keďže ide o sťažnosti v podstate/v merite veci identické (rozumej ich skutkové a právne okolnosti, pozn.), ktorými sa už ústavný súd v predošlom období zaoberal, odkazujúc v podrobnostiach na rozhodnutia ako napr. sp. zn. I. ÚS 478/2011, I. ÚS 365/2012, I. ÚS 160/2012, I. ÚS 201/2012, I. ÚS 7/2013, sp. zn. III. ÚS 151/2012, sp. zn. III. ÚS 211/2012 a sp. zn. III. ÚS 363/2012 opätovne dospel k záveru, že ich podala osoba zjavne neoprávnená podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto z tohto dôvodu sťažnosti sťažovateľa odmietol (bod 2 výroku).

7. K dôvodom odmietnutia sťažností už iba dodáva, že nemohol prehliadnúť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb

v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s účastníkmi, a to spoločnosťou P., s. r. o., resp. so sťažovateľom, ako to je v tomto prípade. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriou, preto aj z tohto dôvodu nie je potrebná ich konkretizácia.

8. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

9. Ústavný súd v predmetnej veci zistil, že sťažovateľ sa v podanej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 14963/2012 okrem iného domáha preskúmania uznesenia Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3 Er 254/2004 z 13. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie už ústavný súd posudzoval a uznesením sp. zn. III. ÚS 494/2012 z 23. októbra 2012 sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol z dôvodu, že bola podaná neoprávnenou osobou z rovnakých dôvodov ako v tomto rozhodnutí a iných tomuto podobných (pozri bod 6). Teda ten istý nárok na ochranu ústavnosti uplatnil sťažovateľ aj v tomto konaní. Tvrdí, že boli porušené jeho základné práva podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3 Er 254/2004 z 13. októbra 2012. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd by mal opätovne konať a rozhodovať vo veci, o ktorej už rozhodol vo veci sp. zn. III. ÚS 494/2012.

10. Vzhľadom na uvedené (bod 8 a 9) sťažnosti sťažovateľa v tejto časti nie sú prípustné pre prekážku rozhodnutej veci podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd rozhodol o nich tak, že ich odmietol pre neprípustnosť [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

11. V závere ústavný súd dodáva, že právny zástupca sťažovateľa aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých si je už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom

období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných alebo etických povinností advokáta.

12. Pretože sťažnosti boli odmietnutá ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v sťažnostiach nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2013